

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru
GHERVAS Maria
CHIȘCA-DONEVA Tamara

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău Cătălin Scutelnic și de partea vătămată Mocreac Vladimir, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, în cauza penală privindu-i pe

TCACI Alexandru Victor, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX;

RUDENCO Serghei Nicolai, născut la XXX,
originar din XXX, domiciliat în XXX;

UNCU Sergiu Grigore, născut la XXX,
originar din XXX, domiciliat în XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.08.2008 - 09.06.2011;

Instanța de apel:

1) 08.10.2012 - 05.12.2013;

2) 09.02.2015 - 20.12.2016;

Instanța de recurs:

1) 16.04.2014 - 16.12.2014;

2) 23.02.2017 – 06.06.2017.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 iunie 2011 Tcaci Al., Rudenco S. și Uncu S. au fost achitați de sub învinuirea incriminată în baza art.189 alin. (3) lit. d) și e) Cod penal și art. 327 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

2. Prin rechizitoriu, Tcaci Al., Rudenco S. și Uncu S., au fost învinuiți că, la 21 iulie 2004, Rudenco S. și Uncu S., exercitând funcțiile de inspectori ai poliției criminale a CPs Rîșcani, mun. Chișinău, în str. Ismail, mun. Chișinău, l-au reținut pe Mocreac Vl., bănuind de comiterea unei infracțiuni excepțional de grave, care a fost adus în CPs Rîșcani, unde în baza rapoartelor lor, în privința bănuțului Mocreac Vl. a fost întocmit proces-verbal contravențional, conform art.174/6 Cod contravențional. La 22 iulie 2004, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, examinând materialele contravenționale întocmite în privința lui Mocreac Vl., l-a recunoscut vinovat de comiterea contravenției sus menționate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de arest pe un termen de 10 zile.

La 30 iulie 2004, în baza procesului-verbal de reținere, întocmit de către ofițerul de urmărire penală al SUP CPs Rîșcani, Cernea Iu., Mocreac Vl. a fost reținut în conformitate cu prevederile art. 166 Cod de procedură penală pe cauza penală nr. 2004021095, fiind bănuind de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 august 2004, în privința lui Mocreac Vl. a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest pe un termen de 10 zile. Aflându-se în stare de arest administrativ și apoi fiind arestat pe cauza penală sus-indicată, Mocreac Vl. se deținea în Izolatorul Detenției Preventive a CGP mun. Chișinău. Tcaci Al., Rudenco S. și Uncu S. cunoscând faptul că Mocreac Vl. a fost arestat administrativ și ulterior arestat pe cauza penală nr.2004021095, precum și că acesta deținea cont bancar în B.C. „Victoriabank” S.A., au acționat împreună și de comun acord, folosindu-se de atribuția prevăzută de art.12 pct.33) din Legea cu privire la poliție, conform căreia „Poliția este obligată să escorteze și să țină sub pază persoanele reținute și deținute”, în baza permisiunilor eliberate de către Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău și comisarul CPs Rîșcani, mun. Chișinău, la datele de: 21 iulie 2004, 26 iulie 2004, 30 iulie 2004, 02 august 2004 și 05 august 2004, sub pretextul escortării lui Mocreac Vl. la CPs Rîșcani pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, îl scoteau pe ultimul din Izolatorul Detenției Preventive al CGP mun. Chișinău și, după aplicarea în privința acestuia a acțiunilor violente cu caracter de tortură, îl escortau la oficiul B.C. „Victoriabank” S.A. din str. 31 August 1989, nr.141, mun. Chișinău, unde Mocreac Vl. a fost impus, prin violență psihică și fizică, să ridice de pe contul său bancar XXX mijloace bănești, după cum urmează: la 21 iulie 2004 - 220 dolari SUA, la 26 iulie 2004 - 310 dolari SUA, la 30 iulie 2004 - 300 dolari SUA, la 02 august 2004 - 240 dolari SUA, la 05 august 2004 - 930 dolari SUA, iar în total a fost ridicată suma de 2000 dolari SUA, care a fost însușită de inculpați.

Tot ei, Tcaci Al., Rudenco S. și Uncu S. au mai fost învinuiți de faptul că, folosind situația de serviciu în interes material și acționând împreună și de comun acord, aflând de la arestatul Mocreac Vl. că el are în B.C. „Victoriabank” S.A. deschis un cont personal pe care se află mijloace bănești în sumă de 2000 dolari SUA, la 21 iulie 2004, la 26 iulie 2004, la 30 iulie 2004, la 02 august 2004 și la 05 august 2004, sub pretextul escortării lui la CPs Rîșcani pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, îl scoteau pe acesta din Izolatorul Detenției Preventive al CGP mun. Chișinău și în locurile nestabilite de către organul de urmărire penală, urmărind scopul însușirii bunurilor, cereau de la Mocreac Vl. transmiterea mijloacelor bănești aflate pe contul bancar al acestuia, aplicându-i multiple

lovituri, însoțite de înjurături și provocându-i astfel în mod intenționat dureri puternice fizice și psihice.

Apoi, inspectorii poliției criminale Tcaci Al., Rudenco S. și Uncu S. acționând împreună și de comun acord l-au escortat pe Mocreac Vl. la oficiul B.C. „Victoriabank” S.A. din str.31 August 1989, nr.141, mun. Chișinău, unde acesta din urmă a ridicat de pe contul său bancar XXX mijloace bănești la 21 iulie 2004 - 220 dolari SUA echivalentul a 2630,63 lei, la 26 iulie 2004 - 310 dolari SUA echivalentul a 3707,76 lei, la 30 iulie 2004 - 300 dolari SUA echivalentul a 3588,36 lei, la 02 august 2004 - 240 dolari SUA echivalentul a 2870,74 lei, la 05 august 2004 - 930 dolari SUA echivalentul a 11133,31 lei, fiind ridicată în total suma de 2000 de dolari SUA, ce constituia echivalentul a 23 930,08 lei, pe care Mocreac Vl. a transmis-o inculpaților.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, faptele lui Tcaci Al., Rudenco S. și Uncu S. au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 189 alin.(3) lit. d), e) și art. 327 alin. (1) Cod penal, adică *însușirea banilor prin șantaj, săvârșită de două și mai multe persoane, acțiuni însoțite de tortură, urmate de dobândirea bunurilor cerute și folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes material, ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către procuror și partea vătămată Mocreac Vl.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care A. Tcaci, S. Rudenco și S. Uncu să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.189 alin.(3) lit. d), e) Cod penal, la câte 6 ani și 6 luni închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, pentru fiecare, și în baza art.327 alin.(1) Cod penal la câte 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o activitate în domeniul juridic pe un termen de 2 ani, fiecare, iar în temeiul art.84 Codul penal, să le fie stabilită pedeapsa definitivă de câte 7 ani închisoare și amendă în mărime de câte 1000 unități convenționale, pentru fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o activitatea în domeniul juridic pe un termen de 2 ani, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În argumentarea cerințelor sale procurorul a invocat că, prima instanță a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare, care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunilor incriminate; instanța a dat o apreciere neobiectivă declarațiilor părții vătămate, cu toate că acestea au fost date sub jurământ și coroborează cu declarațiile martorilor Grabco Vs. și Pojiļțova A.; la baza sentinței de achitare s-au pus declarațiile martorilor Cernea Iu., Cucuș V., care totalmente coincid cu cele ale inculpaților și care sînt colegi de serviciu cu inculpații și urmau a fi apreciate critic;

3.2. Partea vătămată, Mocreac Vl. a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza articolelor incriminate acestora prin rechizitoriu, deoarece instanța la pronunțarea sentinței de achitare a pus la bază doar depozitiile inculpaților, ignorînd celelalte probe, și anume depozitiile

martorilor: Pojilțova A. și Grabco Vs. - colaboratori ai băncii, care au declarat atît în cadrul urmării penale, cît și în ședința primei instanțe că banii de pe cont au fost retrași anume de către partea vătămată în baza buletinului de identitate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013, a fost admis apelul procurorului și a părții vătămate, casată sentința, inclusiv din oficiu, și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tcaci Al., Rudenco S. și Uncu S. pe art.189 alin.(3) lit. d) Cod penal au fost achitați, în temeiul art.390 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpați și pe art.327 alin.(1) Cod penal, în temeiul art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

5. În partea descriptivă a deciziei s-a menționat că prima instanță a admis un șir de erori procesuale la examinarea acestei cauze, și anume declarațiile inculpaților, părții vătămate și a martorilor nu au fost semnate de grefier și de președintele ședinței, contrar art. 337 alin. (2) Cod de procedură penală; partea vătămată este vorbitor de limba rusă, iar declarațiile acestuia nu au fost semnate de interpret; sentința de achitare este neîntemeiată, s-a greșit temeiul achitării. Astfel, erorile nominalizate au dus, în esență, la admiterea apelurilor declarate, dar din alte motive decît cele invocate de părți.

Verificînd subsidiar probele din dosar, instanța de apel a conchis că Tcaci Al., Rudenco S. și Uncu S. urmează a fi achitați în baza temeiurilor prevăzute de art.390 alin.(1) pct.2) și art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală.

În continuare, instanța de apel a considerat că declarațiile părții vătămate urmează a fi apreciate critic, și anume în partea în care acesta a susținut că a fost amenințat cu moartea, i-a fost aplicată violența, a ridicat banii de la bancă în timpul deținerii în stare de arest preventiv, circumstanțe de fapt, care nu sînt confirmate de către partea acuzării prin careva mijloace de probă.

La fel, instanța a apreciat critic declarațiile martorului Grabco Vs., precum că anume Mocreac Vl. se prezenta și ridica banii de la bancă și nu altcineva, considerînd că acesta nu poate ține minte evenimentele ce au avut loc cu 6 ani în urmă, iar declarațiile lui nu sînt confirmate prin alte probe.

Totodată, instanța de apel a menționat că, începînd cu urmărirea penală partea vătămată a înaintat diverse plîngeri și cereri, care se contrazic una cu alta și diferă după sens, și anume în acestea sînt indicați diferiți colaboratori ai CPs Rîșcani care l-ar fi șantajat și influențat pentru a ridica banii din bancă, de asemenea l-a învinuit în ridicarea banilor și pe fratele său O. Mocreac.

Referitor la ridicarea sumelor bănești indicate în informația prezentată de B.C. „Victoriabank” S.A., cu arătarea datei și orei fixe de încasare a acestora, instanța a conchis că proba respectivă nu dovedește faptul însușirii banilor lui Mocreac Vl. de către inculpați în circumstanțele descrise de partea vătămată, întrucît nu corespund cu data și ora escortării lui Mocreac Vl. în CPs Rîșcani, pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, iar buletinul de identitate a acestuia, cu seria A 88047220 figurează în procesul-verbal de reținere din 30.06.2004, care, din declarațiile lui Cernea Iu., a fost prezentat de fratele lui Mocreac Vl.

Nu s-a dovedit nici maltratarea părții vătămate, acesta nu a depus nici o cerere pe faptul torturii sau sustragerii banilor, iar reieșind din răspunsul medicului din 16.04.2009, Mocreac VI. pe perioada deținerii în izolatorul CGP mun. Chișinău nu s-a adresat după ajutor medical și careva leziuni corporale la el nu au fost depistate.

De asemenea, instanța de apel a indicat că prin concluziile expertizei grafologice nr.141-142 din 05.02.2010, nu s-a stabilit că semnăturile de pe ordinele de plată ridicate de la bancă aparțin părții vătămate, iar prin prin ce se resping afirmațiile părții acuzării că semnăturile aparțin lui Mocreac VI.

Instanța a concluzionat că procurorul în susținerea apelului nu a îndeplinit cerințele legii cu privire la prezentarea probelor suplimentare, care ar servi temei pentru o nouă interpretare a acestora de către instanța de apel, astfel atît la cercetarea judecătorească în cadrul primei instanțe, cît și în ședința instanței de apel, vinovăția inculpaților nu a fost dovedită.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul și partea vătămată Mocreac VI.

6.1. Procurorul, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, pe motiv că ultima nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate este demonstrată prin probele administrate în cauză, care nu au fost corect apreciate și anume: declarațiile părții vătămate Mocreac VI., a martorilor Grabco Vs., Pojilțova A., Băț I., precum și procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie; de confruntare dintre Rudenco S. și Mocreac A., certificatul eliberat de B.C. „Victoriabank” S.A.; procesul-verbal de examinare a obiectelor.

Recurentul a susținut că declarațiile inculpaților urmau a fi apreciate critic, fiind date cu scopul de a duce instanța în eroare, în așa mod eschivîndu-se de la răspunderea penală.

6.2. Partea vătămată, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.1), 2), 3), 4), 5), 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărîri de condamnare în privința inculpaților, deoarece instanța de apel nu a verificat toate probele pe dosar; completul de judecată nu a fost constituit conform cerințelor legale stipulate de art.33 Cod de procedură penală, deoarece unul din judecători a pronunțat hotărîrea pe dosarul penal în privința lui Mocreac VI. în anul 2005; copia deciziei i-a fost înmînată în limba de stat, pe care nu o posedă și pînă în prezent nu a primit decizia în limba rusă; admiterea acțiunii civile și încasarea de la inculpați în beneficiul lui a prejudiciului material în sumă de 2000 dolari și cel moral în sumă de 10000 lei.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 decembrie 2014 au fost admise recursurile ordinare declarate, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Instanța de recurs a consemnat că, în cadrul ședinței instanței de apel, au fost audiați inculpații, partea vătămată și martorii: Băț Iu., Grapco V., Pojelțov A., însă în

partea descriptivă a hotărîrii adoptate, instanța nu a dat nici o apreciere acestor declarații, ci doar a desfășurat conținutul lor și a conchis că declarațiile martorului Grapco V., urmează a fi apreciate critic, nefiind confirmate prin alte probe.

La fel, din procesul-verbal rezultă că instanța de apel pe lângă probele sus-menționate a cercetat și alte probe: procesele-verbale de confruntare dintre Rudenco S. și Mocreac VI.; de examinare a obiectelor, de ridicare și examinare a documentelor bancare, de examinare a dosarului administrativ nr.6-1289/047, certificatul eliberat instanței de B.C. „Victoriabank” S.A., copia interpelărilor de escortare; răspunsul nr.1781 din 09.04.2009; răspunsul CGP mun. Chișinău nr.1754 din 09.04.2009; dispoziția nr.107; răspunsul medicului din 16.04.2009; răspunsul Procuraturii mun. Chișinău din 20.07.2009; concluziile expertizei grafologice nr.141-142 din 05.02.2010; răspunsul de la procuratura generală nr.11-597/05-8734 din 04.10.2007; însă a dat apreciere selectivă acestora, fără a le analiza în ansamblu cu toate actele cauzei pe care le-a cercetat.

Prin urmare, procedînd astfel, instanța de apel s-a limitat la o motivare insuficientă și contrară probatoriului administrat pe cauză, or recurenții au invocat probe concrete, care în opinia lor, confirmă vinovăția inculpaților și la care nu au primit nici un răspuns.

Din atare considerente, instanța de recurs a concluzionat că statuările instanței de apel privind lipsa probelor ce ar confirma vinovăția inculpaților sînt pripite, nu corespund materialelor dosarului și sînt bazate exclusiv pe declarațiile inculpaților și a martorilor Cucoș V. și Cernea Iu., care sînt colaboratori de poliție, colegi cu inculpații.

La fel, s-a menționat că este prematură concluzia precum că buletinul de identitate a părții vătămate a fost adus de fratele acestuia, fără a da careva apreciere procesului-verbal al delictului administrativ din 21.07.2004, în care este indicat documentul potrivit căruia s-a stabilit identitatea lui Mocreac VI.; procesului-verbal de reținere a acestuia, în care este menționată seria și numărul buletinului de identitate, iar la sfîrșitul procesului este indicat că despre reținere urmează a fi înștiințat fratele. Pripită a fost apreciată și concluzia instanței de apel precum că pe ordinele de încasare ridicate de la B.C. „Victoriabank” S.A. nu este semnătura părții vătămate, reținînd în acest sens concluzia raportului de expertiză grafologică nr.141-142 din 05.02.2010, fără a da apreciere declarațiilor colaboratorilor băncii, din care rezultă că banii au fost extrași de pe cont anume de către Mocreac VI., iar unul din ei a mai concretizat că acesta din urmă era speriat, stresat, iar semnătura lui uneori nu coincidea cu cea din buletin.

Instanța prematur a ajuns la concluzia, precum că extragerea banilor de pe contul părții vătămate nu coincide cu data și ora cînd Mocreac VI. era escortat în CPs Rîșcani, neverificînd în acest sens datele din Registrul de scoatere a inculpaților din celule și perioada de timp în care Mocreac VI. era scos din izolator și escortat în CPs Rîșcani, cu ora în care era întors înapoi în izolator și cu datele oferite de B.C. „Victoriabank” S.A. privind data și ora ridicării mijloacelor bănești (f.d.68, 76-79 v.1; f.d.89, 97-103 v.2, 184-185, vol. III). Respectiv, nepronunțarea asupra acestor chestiuni reprezintă în sine neexaminarea fondului apelurilor.

9. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016 au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea sentinței de achitare în privința lui Tcaci Al., Rudenco S. și Uncu S.

10. În vederea motivării soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, reieșind din probele verificate și analizate, rezultă că instanța de fond a pronunțat o sentință de achitare legală, bazată pe probe concludente, verificate în ședința de judecată, iar în acțiunile lui Tcaci Al., Rudenco S. și Uncu S., nu se conțin elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 189 alin. (3) lit. d) e) și art. 327 alin. (1) Cod penal, respectiv argumentele apelurilor declarate, sunt nefondate.

Totodată, s-a menționat că partea vătămată a dat declarații denigratoare despre inculpați în scop de răzbunare și o eventuală ușurare a situației sale personale. Din materialele cauzei rezultă că Mocreac Vl. a fost reținut în anul 2004, iar cererea împotriva presupuselor acțiuni a inculpaților a fost formulată la 28.04.2006, adică peste aproape 2 ani de la comiterea infracțiunii. Acest fapt a fost confirmat prin rezoluția de neîncepere a urmăririi penale din data de 16.05.2006 (f.d. 216, vol.V), chestiune care trezește dubii privind veridicitatea declarațiilor părții vătămate Mocreac Vl.

Din probele prezentate de acuzatorul de stat, nu este evident faptul că partea vătămată Mocreac Vl., după ridicarea sumelor bănești din bancă le-ar fi transmis cuiva concret. Nici chiar partea vătămată Mocreac Vl. nu a specificat acest lucru pe parcursul urmăririi penale și cercetării judiciare.

Scoaterea banilor din bancă este un proces care durează și are loc în văzul mai multor persoane, în loc obștesc. Dacă ar fi fost maltratată sau forțată, partea vătămată Mocreac Vl. putea da careva semne în procesul de ridicare a banilor, însă acest lucru nu s-a întâmplat. Declarațiile martorului Grabco V., conform cărora partea vătămată părea speriat, instanța de apel le-a apreciat critic, avînd în vedere faptul că Grabco V. a specificat ulterior că a scris așa deoarece acestea i-au fost sugerate de procuror.

De asemenea, au fost verificate registrele de eliberare sub escortă a lui Mocreac Vl. și au fost contrapuse cu actele ce confirmă ridicarea banilor de către ultimul. Careva probe noi ce ar confirma transmiterea sumei bănești inculpaților după ce Mocreac Vl. a ridicat banii din bancă, nu au fost prezentate. Mai mult, s-a confirmat că nici unul din inculpați nu l-au însoțit pe Mocreac Vl. în momentul cînd el a intrat în bancă, a așteptat eliberarea numerarului și a revenit în mașina cu care a fost escortat. Din probele expuse rezultă că el în aceste perioade a fost însoțit de careva stagiari, care erau antrenați în activitatea escortei în acea perioadă. Însăși partea vătămată Mocreac Vl. expune acest lucru în declarațiile sale de la f.d. 207, 249, vol. V.

Totodată, în baza informației de la B.C. „Victoriabank” S.A., s-a constatat că:

- la 21.07.2004, banii în sumă de 220 dolari SUA au fost eliberați la ora 12:00, însă în acel moment Mocreac Vl. nu era reținut de către poliție (f.d. 125, vol. II);
- la 26.07.2004, banii în sumă de 300 dolari SUA, au fost eliberați la ora 14:15 în timp ce în CPs Rîșcani, mun. Chișinău cu Mocreac Vl. se efectua acțiuni de urmărire penală (f.d. 79-80, vol. II);

- la 30.07.2004, suma de 300 dolari SUA a fost eliberată, însă Mocreac VI. a fost escortat de superiorul escortei, V. Guja;
- la 02.08.2004, suma de 240 dolari SUA a fost eliberată la ora 09:58, iar Mocreac VI. a fost escortat din IDP a CGP mun. Chișinău la ora 09:30, adică după ce au fost eliberați banii.

Nu și-a găsit confirmare nici celelalte argumente ale părții vătămate și anume faptul maltratării lui, ori amenințării de către inculpați, ori alte persoane în perioada reținerii și arestării acestuia. Din răspunsul medicului datat cu 16.04.2009, rezultă că din partea lui Mocreac VI. nu a parvenit nici o plîngere în perioada deținerii lui în izolatorul CGP mun. Chișinău și în IDP și nici careva leziuni corporale nu au fost depistate pe corpul acestuia.

Din răspunsul Procuraturii mun. Chișinău din 20.07.2009, de asemenea rezultă că în adresa procuraturii nu au parvenit careva plîngeri în perioada reținerii și arestării lui Mocreac VI.

Totodată, din procesul-verbal de confruntare între Mocreac VI. și Rudenco S., rezultă că Rudenco S. nu l-a maltrat, nu l-a șantajat și nu i-a sustras banii primului.

O altă confruntare nu a fost efectuată și divergențele între declarațiile inculpatului Uncu S. și partea vătămată Mocreac VI., au rămas neînclăturate.

11. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, procurorul și partea vătămată contestă decizia acesteia cu recursuri ordinare.

11.1. Procurorul solicită casarea deciziei instanței de apel, prin care s-a menținut sentința de achitare și dispunerea rejudecării cauzei, deoarece instanța eronat a apreciat probatoriului administrat, derogînd de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală și punînd accentul doar pe declarațiile persoanelor achitate, care nu coroborează cu celelalte probe.

Recurentul susține că, în fond, în mod repetat instanța de apel a concluzionat asupra legalității sentinței de achitare. Decizia respectivă este pasibilă casării, deoarece instanța nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, precum și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluție contravine dispozitivului deciziei.

Prin urmare, acuzarea consideră că probele din dosar dovedesc în totalitate fapta imputată inculpaților, precum și combat versiunea lor de nevinovăție.

De comun cu aceasta, acuzarea consideră că instanțele de judecată în mod eronat au apreciat declarațiile martorilor Guja V., Grițic O., Cucuș V. și Cernea Iu., dat fiind că aceștia sunt colaboratori de poliție, colegi ai inculpaților, iar unii din ei au și efectuat urmărirea penală pe cauza penală privindu-l pe Mocreac VI.

În opinia procurorului, este cert că la momentul reținerii Mocreac VI. avea asupra sa buletinul de identitate, deoarece în procesul-verbal de reținere a acestuia este menționată seria și numărul buletinului, iar la sfîrșit mențiunea că despre reținere se fie înștiințat O. Mocreac. Dovadă că anume inspectorii Uncu S. și Rudenco S. l-au reținut pe Mocreac VI. servesc rapoartele acestora anexate în copii la materialele cauzei penale la f.d.129 -130, vol. II.

Mai mult ca atît, recurentul susține că instanțele de judecată au omis din vedere faptul că:

- fiind reținut la data de 21.07.2004 Mocreac Vl. avea asupra sa mijloace bănești, de 220 dolari SUA, fapt confirmat atît de partea vătămat și martorul Băț Iu., cît și prin informația prezentată la instituția bancară, însă la reținerea dînsului și întocmirea aceluia proces-verbal de reținere o careva sumă de bani nu a fost indicată și elucidată în actele procesuale;

- conform rapoartelor depuse de Uncu S. și Rudenco S. prin care se confirmă că Mocreac Vl. a fost reținut este indicat că ultimul a fost reținut la data de 21.07.2004 ora 15:00, pe cînd în procesul-verbal de reținere a lui Mocreac Vl. la 21.07.2004 este indicat faptul că a fost reținut la ora 19:25, conform înscrisurilor din registrul persoanelor arestate administrativ este indicată ora 19:25 ora predării - încarcerării lui Mocreac Vl.

Prin urmare, instanțele de judecată nu au analizat și apreciat faptul unde a fost ținut Mocreac Vl. de la ora 15:00 (ora reținerii) pînă la 19:25 ora încarcerării, de ce în actele de reținere nu s-au indicat acele sume bănești deținute asupra lui Mocreac Vl., precum și modul în care au acționat pe caz inculpații.

În opinia procurorului, greșit instanța de apel a statuat și asupra faptului că, potrivit concluziilor expertizei grafologice expertii au concluzionat că n-au posibilitatea de a aprecia cui anume îi aparțin semnăturile de pe ordinele de plată ridicate de la bancă, cu toate că lucrătorii băncii au menționat că banii au fost scoși de pe cont de către Mocreac Vl., iar martorul Grabco Vs. a concretizat că partea vătămată arăta speriat, stresat, uneori semnătura nu coincidea cu cea din buletin.

Totodată, partea vătămată Mocreac Vl. a confirmat că semnăturile din ordinele de plată îi aparțin, tot el a indicat că fiind escortat la bancă de către colaboratorii e poliție, care erau îmbrăcați pe civil, erau scoase cătușele și unul din colaboratori mergea cu dînsul în bancă, fapt pentru care se datorează stresul și frica, deoarece tot partea vătămată a menționat că în Comisariat era supus influenței psihice.

Totodată, procurorul consideră că vădit nefondat au fost apreciate datele din *Registrele de scoatere a inculpaților din celulele IDP*, care confirmă indubitabil că partea vătămată la data și orele indicate se afla în custodia colaboratorilor de poliție, deplasarea liberă a lui era limitată și el nu doar că nu avea dreptul de a se deplasa liber și personal la bancă pentru extragerea sumelor de bani ci nici nu avea această posibilitate odată ce era însoțit de acești colaboratori ai poliției.

11.2. Partea vătămată Mocreac Vl. solicită casarea deciziei instanței de apel și adoptarea unei hotărîri de condamnare în privința lui Tcaci Al., Rudenco S. și Uncu S., pe ambele capete de acuzare.

În esență, recurentul menționează că soluția de achitare este una ilegală, la adoptarea căreia instanța de fond a luat în considerare doar declarațiile făcute de persoanele achitate, fără a atrage atenția asupra celor expuse de partea vătămată. Recurentul susține că instanța de apel neîntemeiat și intenționat a tergiversat examinarea acestei cauze.

De asemenea, în opinia recurentului instanța de apel i-a încălcat dreptul la un proces echitabil, prin faptul că neîntemeiat a refuzat primirea unor acte, prin care se confirmă încă

o dată veridicitatea depozițiilor date de Mocreac VI. și se contribuie la aflarea adevărului în această cauză. Instanța de apel a mai refuzat și audierea unui martor, a căror depoziții erau importante, ceea ce denotă încă o dată că cauza a fost examinat unilateral.

La ședința de judecată din 20 decembrie 2016, instanța de apel nu i-a acordat părții vătămate dreptul la ultimul cuvânt, iar un avocat al inculpaților a lipsit de la ședință, ceea ce contravine prevederilor legale.

Mai mult, la pronunțarea deciziei integrale, partea vătămată a fost prezentă, iar decizia i-a fost înmînată într-o limbă pe care nu o posedă.

Instanța de apel a încălcat prevederile art. 33 Cod de procedură penală prin faptul că președintele completului de judecată, Rotarciuc D. a participat anterior la judecarea cauzei 21r-186/2006 din 23.08.2006, care are tangență cu acest dosar.

12. Judecînd recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acestea urmează a fi admise, pentru considerentele ce urmează.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursurile instanța este în drept să le admită, cu casarea totală a hotărîrii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. Tot aici, urmează a fi reiterate și stipulările din art. 434 Cod de procedură penală, unde este indicat că, judecînd recursurile declarate împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărîrii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recursuri de titularii acestora.

Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avîndu-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Din textul recursurilor declarate, se constată că titularii acestora fac trimitere la temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și, în esență, pledează pentru desființarea deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dat fiind că Curtea de Apel eronat a apreciat probatoriului administrat, nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel, precum și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contravine dispozitivului deciziei.

Colegiul penal lărgit, verificînd criticele recurenților, în raport cu actele cauzei, constată că acestea sunt întemeiate și urmează a fi admise, întrucît instanța judecînd apelurile nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție pripită și nemotivată, prin ce a comis eroarea de drept prescrisă de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Or, pentru a statua asupra acestei concluzii, Colegiul a avut la bază următoarele raționamente.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că cauza dată a fost deja judecată o dată în procedura recursului ordinar și prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 decembrie 2014 s-au admis recursurile ordinare declarate de procuror și partea vătămată, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel

Chișinău din 05 decembrie 2013, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În particular, casarea deciziei instanței de apel a fost condiționată de erorile admise de această instanță la judecarea apelurilor, materializate în neexpunerea asupra tuturor argumentelor invocate de părți și neaprecierea tuturor probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, ceea ce a dus în consecință la pronunțarea unei soluții pripite și nemotivate în cauză. Dispozițiile legale referitoare la limitele rejudecării în cazul casării hotărârii de către instanța de recurs sunt cuprinse în dispoziția art. 436 Cod de procedură penală, unde este stipulat expres că instanța de rejudecare este pe deplin independentă, respectînd, în mod firesc și logic, indicațiile instanței de recurs, care, potrivit art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la momentul soluționării recursului.

La caz, analizînd minuțios partea descriptivă a deciziei instanței de apel Colegiul penal lărgit constată că instanța a ignorat cu desăvîrșire indicațiile date anterior de instanța de recurs și, în mod repetat a admis mai multe erori de drept ce duc nemijlocit la casarea hotărârii adoptate.

Mai mult ca atît, se amintește că, anterior, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013 a fost deja menținută sentința de achitare în privința lui Tcaci Al., Rudenco S. și Uncu S. învinuiți de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.189 alin. (3) lit. d) și e) Cod penal și art. 327 alin. (1) Cod penal, iar soluția nominalizată a fost casată integral de instanța de recurs, din considerentele că instanța a ajuns pripit și nemotivat la concluzia menținerii achitării în privința inculpaților, nu a apreciat probele, nu s-a pronunțat asupra tuturor criticilor formulate de apelanți în cererile de apel și nu a înlăturat contradicțiile existente.

Prin urmare, menținerea repetată a sentinței de achitare, fără aprecierea corespunzătoare a probelor, indică asupra carenței vădite a actului justiției întocmit de instanța de apel.

În contextul celor expuse, Colegiul ține să facă referire la cauza *Damian-Burueană și Damian împotriva României* (Cererea nr. 6773/02), Hotărâre CtEDO din 26 mai 2009, unde Curtea a statuat că cauza nominalizată a fost trimisă la rejudecare de două ori în fața instanței de apel, ca urmare a omisiunilor Curții de Apel de a examina sau de a furniza motive ca răspuns la susținerile reclamantului. Or, potrivit Curții, instanțele naționale ar fi trebuit să acționeze cu mai multă promptitudine în vederea examinării acestei cauze, în consecință, toate acestea au conturat opinia unanimă despre violarea art. 6 din Convenție, adică încălcarea dreptului părții la un proces echitabil.

Respectiv, neîndeplinind în mod repetat indicațiile instanței de recurs, instanța de apel a admis încălcarea art. 6 paragraf.1 al Convenției Europene, potrivit căruia - „... orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa”. Adică, instanța nu a respins argumentat toate alegațiile procurorului și părții vătămate Mocreac Vl. invocate în cererile de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au

importanță decisivă în această cauză, neînlăturând contradicțiile existente între declarațiile martorilor și neanalizând celelalte probe din dosar.

Așadar, se constată că instanța de apel anterior a primit indicații clare cu privire la omisiunile și erorile admise la etapa judecării apelurilor, pe care urma în mod evident să le corecteze prin rejudecarea acesteia. Însă, analizând partea motivantă a deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016 se conchide cu certitudine că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor și temeiurilor asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței atacate, în raport cu motivele invocate de apelanți și probele din dosar. Or, după cum s-a specificat expres anterior de către instanța de recurs, la caz, este necesar ca în mod minuțios, prin argumente temeinice și suficiente, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării acesteia, cu excluderea contradicțiilor existente. Lipsa unei motivări adecvate cerințelor legii într-o hotărâre judecătorească afectează grav respectarea garanțiilor procedurale a părților la un proces echitabil.

Față de cele expuse, amintim că instanța de recurs anterior a precizat că: „... *instanța cercetând probele în cadrul ședinței instanței de apel, audiind inculpații, partea vătămată și martorii: Băț Iu., Grapco V., Pojelțov A., nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării lor cu celelalte probe, ci doar în partea descriptivă a deciziei a desfășurat conținutul acestor declarații și a conchis că declarațiile martorului Grapco V., urmează a fi apreciate critic, nefiind confirmate prin alte probe, iar ceilalți martori nu indică elocvent la vinovăția inculpaților.*”

Instanța de apel, în textul deciziei recurate a expus desfășurat toate probele cercetate în cadrul ședințelor de judecată, a descris amănunțit conținutul lor, le-a completat cu date mărturisite de părți la etapa judecării apelurilor și atât. Adică, în decizia instanței de apel lipsește totalmente aprecierea probatoriului administrat în cauză, în schimb sunt formulate câteva concluzii de ordin general, care au determinat instanța să mențină sentința de achitare. Omisiunea instanței de apel de a face o analiză a probatoriului administrat și de a se expune argumentat asupra fiecărei probe în parte, este cu certitudine o lacună care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la această etapă a procedurilor și în mod repetat urmează a fi înlăturată de instanța de apel, prin rejudecarea cauzei.

Mai mult, se constată că instanța de apel a conchis asupra faptului că: „... *instanța de fond a pronunțat o sentință de achitare legală, bazată pe probe concludente, verificate în ședința de judecată și expuse supra, deoarece în acțiunile lui Tcaci Al., Rudenco S. și Uncu S., nu se conțin elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 189 alin. (3) lit. d) e) și art. 327 alin. (1) Cod penal, respectiv argumentele apelurilor declarate, sunt nefondate.*

Totodată, Curtea concluzionează că partea vătămată a dat declarații denigratoare despre inculpați în scop de răzbunare și o eventuală ușurare a situației sale personale. Din materialele cauzei rezultă că Mocreac Vl. a fost reținut în anul 2004, iar cererea împotriva presupuselor acțiuni a inculpaților a fost formulată la 28.04.2006, adică peste aproape 2 ani.

Totodată, din probele prezentate de acuzatorul de stat, nu este evident faptul că partea vătămată Mocreac Vl., după ridicarea sumelor bănești din bancă le-ar fi transmis

cuiva concret. Nici chiar partea vătămată Mocreac Vl. nu a specificat acest lucru pe parcursul urmăririi penale și cercetării judiciare.

Scoaterea banilor din bancă este un proces care durează și are loc în văzul mai multor persoane, în loc obștesc. Dacă ar fi fost maltratată sau forțată, partea vătămată Mocreac Vl. putea da careva semne în procesul de ridicare a banilor, însă acest lucru nu s-a întâmplat. Declarațiile martorului Grabco V., conform cărora partea vătămată părea speriat, Curtea le analizează critic, avînd în vedere faptul că Grabco V. a specificat ulterior că a scris așa deoarece acestea i-au fost sugerate de procuror.”

Statuările ce preced, referitoare la lipsa probelor ce ar confirma vinovăția inculpaților sînt pripite, nu au suport probator și sunt bazate exclusiv pe declarațiile inculpaților și a martorilor Cucoș V. și Cernea Iu., care sînt colaboratori de poliție și colegi cu inculpații. Prin urmare, la caz, nu există o coroborare între probele aduse în susținerea învinuirii și cele prezentate în favoarea achitării inculpaților.

De asemenea, din motivarea deciziei instanței de apel nu rezultă un răspuns clar și argumentat, bazat pe probele din dosar, cu privire la faptul dacă buletinul de identitate a fost sau nu la partea vătămată în momentul reținerii acestuia de către inculpați. Totodată, rejudecînd cauza, instanța de apel nu a făcut lumină nici vizavi de faptul dacă în momentul extragerii banilor de pe contul părții vătămate, acesta se afla sau nu în custodia poliției. *Per contrario*, instanța de apel a precizat că în baza informației oferite de B.C. „Victoriabank” S.A., s-a constatat că: „... la 21.07.2004, banii în sumă de 220 dolari SUA au fost eliberați la ora 12:00, însă în acel moment Mocreac Vl. nu era reținut de către poliție (f.d. 125, vol. II);

- la 26.07.2004, banii în sumă de 300 dolari SUA, au fost eliberați la ora 14:15 în timp ce în CPs Rîșcani, mun. Chișinău cu Mocreac Vl. se efectuau acțiuni de urmărire penală (f.d. 79-80, vol. II);

- la 30.07.2004, suma de 300 dolari SUA a fost eliberată, însă Mocreac Vl. a fost escortat de superiorul escortei, V. Guja;

- la 02.08.2004, suma de 240 dolari SUA a fost eliberată la ora **09:58**, iar Mocreac Vl. a fost escortat din IDP a CGP mun. Chișinău la ora **09:30**, adică după ce au fost eliberați banii.”

Or, reieșind din informația de mai sus, Colegiul ține să precizeze că la data de 02.08.2004, cînd a fost ridicată suma de 240 dolari SUA, eliberată la ora **09:58**, Mocreac Vl. a fost escortat din IDP a CGP mun. Chișinău la ora **09:30**, adică nu după ce au fost eliberați banii, dar înainte de aceasta.

În general, Colegiul apreciază că instanța de apel într-un mod foarte succint și evaziv a stabilit că nici o probă din cele administrate pe caz nu-i incriminează pe inculpați, ci din contra îi dezvinovătesc.

Un al motiv care a stat la baza concluziei Colegiului penal lărgit la data de 16 decembrie 2014 de a casa decizia instanței de apel și a trimite cauza la rejudecare a fost acela că nu s-a dat răspuns la toate argumentele părților din apeluri, ceea ce echivalează cu nesoluționarea fondului apelurilor. Eroarea nominalizată nu a fost înlăturată de instanța de apel prin rejudecarea cauzei.

În continuare, Colegiul constată că, deși instanța de apel în partea dispozitivă susține integral sentința de achitare, adică implicit și temeiul achitării - *că fapta nu a fost comisă de inculpați*, în partea descriptivă menționează că, în acțiunile inculpaților nu se conțin elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 189 alin. (3) lit. d) e) și art. 327 alin. (1) Cod penal.

Pe de altă parte, Colegiului nu-i este clară concluzia instanței de apel expusă în frazele ce urmează: „ ... *din procesul-verbal de confruntare între Mocreac Vl. și Rudenco S., rezultă că Rudenco nu l-a maltratat, nu l-a șantajat și nu i-a sustras banii.*

O altă confruntare nu a fost efectuată și divergențele între declarațiile inculpatului Uncu S. și partea vătămată Mocreac Vl., au rămas neînălțurate. Nici în procedura judecării apelurilor, nu au putut fi înlăturate.”

Față de toate considerentele arătate supra, Colegiul penal lărgit statuează că, instanța de apel a trecut cu vederea indicațiile instanței de recurs privitor la chestiunile care trebuiau să fie verificate la rejudecarea acestei cauze, încălcând vădit prevederile art. 436 Cod de procedură penală în acest sens. Prin alte cuvinte, instanța de apel, în mod repetat, nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, acceptând niște concluzii de ordin general, privitor la nevinovăția lui Uncu S., Tcaci Al. și Rudenco S. de cele incriminate prin rechizitoriu.

În consecință, Colegiul penal lărgit ține să consemneze că găsește întemeiate criticele titularilor dreptului de recurs în partea ce ține de insuficiența motivării deciziei adoptate de instanța de apel și consideră relevant de a puncta că, o hotărîre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței constante a CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu analiza probatoriului administrat în cauză. Totodată, se relevă că obligația instanței de a-și motiva hotărîrea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărîre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal. (*Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85*)

În atare circumstanțe, Colegiul penal lărgit statuează că, erorile comise nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legii penale și procesual-penale. Încălcările punctate în prezenta decizie determină incontestabil Colegiul penal lărgit să concluzioneze asupra necesității de a casa total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

13. În temeiul art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău Cătălin Scutelnic și de partea vătămată Mocreac Vladimir, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, în cauza penală privindu-i pe Tcaci Alexandru Victor, Rudenco Serghei Nicolai, Uncu Sergiu Grigore, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 30 iunie 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

NICOLAEV Ghenadie

MORARU Petru

GHERVAS Maria

CHIȘCA-DONEVA Tamara